

Recurrent effervescence: NL

Hadassah Emmerich & Luca Vanello

In *recurrent effervescence* brengt Whitehouse Gallery het werk samen van twee kunstenaars die hun beeldtaal schatplichtig zijn aan de natuur. Beiden stelen ze vormen van planten, recupereren of imiteren organisch materiaal, en maken werken die lijken af te sterven of net een herwonnen energie verbeelden. Een dualiteit die ook schuilt in de titel van deze tentoonstelling *recurrent effervescence*, een verwijzing naar het concept *collective effervescence* dat al in 1912 werd uitgevonden door de socioloog Emile Durkheim. Dit principe beschrijft een gedeelde of collectieve beleving van een beweging of moment. In onze tijd kan het ook verwijzen naar het gevoel van levensvreugde dat ontstaat tijdens een sociaal evenement zoals een festival. Een 'terugkerend bruisen' vinden we terug in de natuur in de vorm van lentebloesems maar ook sociaal. Denk maar aan de wedergeboorte van de culturele sector, het bruisende nachtleven, lichamelijke vrijheid en het ademen zonder masker.

Zowel in het werk van Emmerich als van Vanello komen planten, vruchten en lichaamsdelen voor die zichzelf lijken te transformeren en niet worden tegengehouden door grenzen. Ze lijken zich moeiteloos te ontwikkelen tot nieuwe vormen in een bevrijd universum waarin de geobjectiveerde eendimensionale blik wordt uitgedaagd en verleid door de veerkracht van de natuur.

Hadassah Emmerich presenteert nieuwe werken waarin erotisch geladen beelden met ornamentele vormen en exotische patronen versmelten. Haar recent ontwikkelde collages zijn opgebouwd uit relikwiën van uit vynil gesneden sjablonen die al jarenlang haar trouwe handlangers zijn bij het creëren van zowel schilderijen als grootschalige muurschilderingen. Deze collages verhullen een exotische beeldtaal die niet langer expliciet is en door hun abstracte lijnenspel doen denken aan de hypnotiserende bloemen en Mexicaanse landschappen van Georgia O'Keeffe. Er ontstaan kleurrijke weelderige composities die tot leven worden gewekt door de groeiende opeenstapeling van tastbare lagen. Deze beschilderde schubben lokken en intimideren de toeschouwer net als onvergankelijke pauwveren die symbool staan voor vrijheid en eeuwig leven.

Levendigheid keert op een heel andere manier terug in het werk van **Luca Vanello**. Hij is geboren in Trieste (Italië) en heeft zich na een kunstopleiding in Londen en Berlijn, voor langere tijd gevestigd in een studio in Brussel. Als resident aan het HISK is hij in 2020 afgestudeerd met een totaalinstallatie waarbij hij levensloze materie bevrijdt van de zwaartekracht door ze gewichtloos te ensceneren in de ruimte.

Zijn sculpturen en grootschalige installaties zijn zorgvuldig opgebouwd uit een combinatie van natuurlijke elementen - zoals takken, bladeren of zelfs feromonen - met stalen kettingen en kunststoffen waaronder gesmolten 3D-geprinte apparatuur toegepast in de life science industrie, gesmolten PETG en zelfs dierenprotheses. De albino planten die zo kenmerkend zijn voor zijn praktijk hebben hun kleur verloren door een speciaal procedé waarmee het chlorofyl wordt verwijderd. Chlorofyl is een essentieel natuurlijk kleurpigment voor de levensvatbaarheid van veel planten. De magie schuilt in de verbinding van deze uiteenlopende media waaruit telkens een nieuw soort organisme geboren wordt en waardoor een spanningsveld ontstaat tussen organische en kunstmatige materie. Op sterk beeldende wijze hechten deze artificiële onderdelen zich als zwammen en schimmels aan een oppervlak dat hen vreemd is. Deze zelfredzame kracht insinueert een statisch doch eindeloos groeiproces.

Na recente tentoonstellingen op het kunstenfestival Watou (Poperinge) en kunsthall Extra City (Antwerpen), presenteert Vanello dit keer ook kleinere sculpturen in dialoog met schilderijen van Emmerich. Net als het menselijk lichaam bij Emmerich lijkt elk kunstwerk door de verrassende samenstelling en het unieke uiterlijk in een voortdurend proces van transformatie. De kunstwerken zijn als lichamen waar verstrengelde materialen elkaar ontmoeten, veranderen en samengroeien, zowel conceptueel als materieel. Ingrediënten die op de een of andere manier in verband kunnen worden gebracht met thema's als automatisering, duurzame chemie en hernieuwbare energie. De ongeziene evolutie aan diversiteit aan materialen is kenmerkend voor de laatste decennia en heeft een gunstige invloed op de levensverwachting van de mens en de zorgsector in het algemeen maar kan niet los gezien worden van de impact op de natuur en de uitputting van onze grondstoffen. Deze tweestrijd tussen een stagnerend beleid en de klimatologische omstandigheden van onze tijd komen in de tentoonstelling aan de oppervlakte door enerzijds het gebrek aan kleur en anderzijds de overdaad ervan. In dialoog brengen Emmerich en Vanello het natuurlijk en artificieel leven in verband met de sociale en ecologische onrechtvaardigheden die ons heden kenmerken. Een metamorfose die verbeeld wordt met werken die vruchtbaarheid uitstralen en een bruisend verlangen om zorgeloos te floreren, een gevoel dat steeds sterker en kostbaarder wordt in een instabiele wereld in verandering.

Louise Goegebeur, mei 2022.